

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Responsa De Ivre Canonico Præsertim Novissimo

Zype, Frans van den

Antverpiæ, M. DC. XLV.

Resp. II. De receptione valida, à qua inchoetur nouitatus, & potestate recipientis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73071)

RESPONSVM II.

Dereceptione valida, à qua inchoetur nouitiatus, & potestate recipientis.

1. Receptione inualida, an potest ratificari, & retrahendo computari ab eo tempore nouitiatus positus?

Quoniam ad validam professionem praequiritur annus integer nouitiatus: *Conc. Trid. s. 25. de regular. c. 15.* & sicut ad professionem requiritur consensus illius, qui habet potestatem monasterio, seu Ordini incorporandi: *c. fin. de regul. in 6. Lessius de iust. lib. 2. c. 47. dub. 7.* ita & in receptione, habitusue concessione, à quo inchoari possit nouitiatus: *d. c. 15. in v. post susceptum habitum; Mirand. in Manual. tom. 1. quest. 15. per varios articulos.* neque potest quis receptionem, non legitimè, factam, retrahendo ratificare, nomine suo non factam; ex generali regula iuris, qua ratum quis habere non potest, quod ipsius nomine non est gestum: *c. 9. de reg. iur. in 6. si autem eius nomine esset facta receptio: probabile est ratificare posse. Lessius d. dub. 7. n. 62.*

Quamuis enim actus initio nullus à lege possit confirmari: vt in *l. cum hic stat. x. de donat. inter vir. & vxor. l. 2. c. si quis alicui vel sibi.* regulare tamen est, vt quod ab initio non est validum, tractu temporis non conualecat. eoque nec Superior, qui legi est subditus, retrahendo validare possit actum nullum; vbi lex disertè id non permittit. non ergo receptionem inualidè, & non suo nomine factam, retrahendo validare. eoque sequitur annum nouitiatus computari non posse à tempore receptionis inualidæ; sed demum à tempore, quo Superior consensus fit.

2. Receptionis summam ratio.

Et huiusmodi initij receptionis summam esse habendam rationem etiam ex eo constat; quod

Urbanus VIII. dispensans super non receptis secundum praescripta Clementis VIII. (quae habentur apud Quarant. in summa Bull. v. Monasteria. §. institutiones super receptione nouit.) in locis ad nouitiatum designatis bulla 2. April. 1631. adiecit clausulam, si modo ad habitum, alias canonicè essent recepti. canonica autem receptio requirit, vt diximus, in recipiente facultatem incorporandi monasterio, seu Ordini. nam prouincia, quasi prouinciae domo reputatur, vbi constitutiones eam communionem faciunt. *Suares tom. 3. de relig. lib. 5. c. 9.* vt in hoc Ordine, vbi recipi debent tanquam filij totius prouinciae. quae receptio instar adoptionis est, & quae iura Ordinis receptis tanquam filijs communicantur. eoque facienda est ab eo, qui toti saltem prouinciae potest incorporare. neque actus legitimi conditiones, aut partitiones recipiunt. *c. actus legitimi. de reg. iur. in 6. tot. tit. X. vt ecclesiastica beneficia sine diminutione conferantur.*

Porro in casu, de quo quaeritur, legitima fuisse receptio dici non potest; quia Vicarius super paucis conventibus ab Inter-Nuntio constitutus, recipiendi facultatem non habuit; quia nec ipse Inter-Nuntius, qui non potuit plus iuris in alium transferre, quam ipse haberet. datus enim fuit ille dumtaxat ad exercendam iurisdictionem contentiosam. *Breue retulimus supra Mandati. resp. 1. fines autè mandati diligenter sunt seruandi. l. 5. D. mandat. neque iurisdictione contentiosa demandata ad aliam potuit extendi. arg. c. dilect. x. de off. ordin. nec aliud in illum transijt, quam sine quo illa exerceri non posset; seu quod inde dependeat. c. praterè de off. deleg.*

Contentiosa porro iurisdictione exercetur in inuitos. *Inter stipulantes. §. 1. D. de verb. obligat. vbi contra reum actor contendit. at hic non fuit contentio cum Prouinciali*

3. Receptio nulla facta à non habente potestatem. quam Vicarius non habet constitutus ab Inter-Nuntio, cui iurisdictione contentiosa tantum demandata.

ciali; quippe qui nec citatus fuit. nam omnium iudiciorum principium est citatio. §. omnium. Inst. de pœna tem. lit. sine qua, & litis contestatione non potest cenferi, aut subsistere iudicium. c. nunc. X. de litis contest. & quamquam in iudicijs summarijs, vt sunt regulariũ, litis contestatio non fit omnino necessaria; tamen nunquam citatio, defensio, probatio, similiaque omitti possunt. clem. sepe. de verb. signif. vers. non sic tamen. sed neque potuisset Inter-Nuntius inter illos aliud quàm ius dicere, & sententiam petitis conformem dare. d. clem. sepe de verb. significat. eoque non aliquem constituere pro aliquot conuentibus vicarium. tum quia nemo id petere poterat: nemo sine autoritate Apostolica diuidere prouinciam. tot. dist. 101. quod & inhiuit Nicol. IV. quoad prouincias regulares. Rodrigues quæst. regular. tom. 1. q. 23. ar. 8.

24.
Et vt potuerit, manifestamen ille ad nuntium reuocabilis.

Denique esto constitui poterit ab Inter-Nuntio Vicarius aliquot conuentuum; cum iurisdictione quasi Episcopali: quam exigit illa administratio: cum nec legatus ex vi officij habeat collationem beneficiorum, quamuis simplicium; c. officij de off. leg. in 6. tamen manifestet illud officium, seu beneficium manuale ad nuntium Superioris reuocabile. c. monach. c. cum ad monasterium de Stat. monach. neque officij vel beneficij naturam mutat, quod alter sic contulerit. clem. vn. verb. præmissa. de supplend. negl. pralat. vbi gloss. in verb. reuocari. quia eodem iure, quo primæuus collator, censetur conferre. ibid. in verb. negligentiam super hoc suppleant eorundem. Sanches in præcept. 1a lib. 7. c. 29. n. 133.

Possit autem in hoc Ordine Generalem quoscumque in officijs constitutos reuocare, seu absolueret, præter Prouinciales; decusum est in illius constitutionibus, & consonat Trid. de regular. s. 25. c. 2. vide Dianam tract. de dubijs regu-

larium. ref. 117.

Reuocasse autem, liquet eo ipso; quod etiam d. Vicarium iusserit obedire Prouinciali, propter repugnantiam, qua & subesse Vicarius non potest, & non debere obedire. l. vbi repugnantia. D. de reg. iur. vt liquet rubrica de maioritate & obedientia. à qua nec eximi potuit, vetante constitutione Urbani VIII. in c. posteralia. 1626.

Neque obstat appellatum esse à Generali ad S. Congregationem Regularium: tum quod appellatio friuola non excusat ab obedientia. c. cum parati. 19. X. de appell. & reiecta sit ab eo appellatio tanquam friuola. ytpote sine causa legitima ab ijs interposita, qui non grauantur iniuste. Porcel. v. appellare. post plures, neque patet hæcenus introductam, aut admissam esse à Congregatione appellationem postanum & amplius, neque sola his aufert Superiori iurisdictionem. nonne. 8. q. 4. c. olim. 26. X. de accus. neque appellatio, quamuis legitima, in alia causa iurisdictionem. c. 6. c. proposuit. X. de appell. l. vn. D. Apud eum à quo pronocant.

Sed neque hæc lis, neque appellatio facit ad præsentem calum vbi consensu opus est Generalis seu Prouincialis. qui non solum posituè hinc non adest; sed in contrarium expressus dissensus; cum clausula, quod si qui reciperentur ad habitum, vel professionem, omnia gesta pro irritis haberet. prout eam clausulam adijcere potest is, cuius est monasterio, aut Ordini incorporare. vide Sanches in Præcept. l. 5. c. 4. §. 71.

RESPONSVM III.

De anno probationis.

Contendit Petrus professorem suam in Ordine Minorum esse nullam, ex decreto c. 15. s. 25. de regular. Concil. Trid. in verb.